

DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zero Mihail, în numele inculpatului Ananenco Vladislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Ananenco Vladislav XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.11.2017 – 14.08.2018;

Instanța de apel: 17.09.2019 – 20.11.2019;

Instanța de recurs: 22.01.2020 – 04.03.2020;

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 august 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ananenco Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru:

- săvârșirea la data de 11.07.2017 a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) Codul penal la 3 ani închisoare cu privarea pe termen de 3 ani de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase;

- săvârșirea la data de 01.08.2017 a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) Codul penal la 3 ani închisoare cu privarea pe termen de 3 ani de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase;

- săvârșirea în perioada septembrie 2017 a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Codul penal la 3 ani închisoare cu privarea pe termen de 3 ani de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase.

În conformitate cu prevederile art. 84 Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a stabilit lui Ananencov Vladislav pedeapsa definitivă spre executare 5 ani închisoare cu privarea pe termen de 5 ani de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării

de către Ananencov Vladislav a pedepsei stabilite, pe un termen de probă de 2 ani.

S-a încasat din contul lui Ananencov Vladislav în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Ananencov Vladislav în perioada de timp și în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă, în scopul obținerii unui profit, a procurat droguri, pe care ilegal le-a păstrat asupra sa până la data de 11.07.2017, când aflându-se pe XXXXX, contra sumei de 800 lei a realizat lui Botnaru Vădim un pachetel de tip zip-lock, în care se aflau șapte timbre cu dimensiunile 1 cm x 1 cm, care la aceeași dată de 11.07.2017, benevol a fost predat de către Botnaru Vădim colaboratorilor de poliție, și care ulterior prin raportul de expertiză nr. 34/12/1 -R-4367 din 10.08.2017, s-a stabilit că, cele șapte timbre din hârtie, ridicate de la Botnaru Vădim și prezentate expertului, sunt îmbibate cu substanța stupefiantă 251-NBOMe, cu masa totală de 0,08 gr., care conform Hotărârii Guvernului RM, nr. 101088 din 05.10.2004, ”Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului”, este o substanță psihotropă neutilizată în scopuri medicale, iar conform Hotărârii Guvernului RM, nr. M din 23.01.2006, cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari.

La data de 01.08.2017, inculpatul aflându-se pe XXXXX, contra sumei de 800 lei a realizat lui Botnaru Vadim un pachetel de tip zip-lock, în care se afla praf de culoare albă cu miros specific, care la aceeași dată de 01.08.2017 benevol a fost predat de către Botnaru Vadim colaboratorilor de poliție, și care ulterior prin raportul de expertiză nr. 34/12/1-R- 4511 din 16.08.2017 s-a stabilit că, substanța de culoare albă, ridicat de la Botnaru Vadim și prezentate expertului, reprezintă amfetamina, substanță psihotropă cu masa totală de 0,856 gr., care conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari.

Tot Ananencov Vladislav, acționând cu intenție directă, în scopul înstrăinării ulterioare și obținerii unui profit, în perioada de timp și în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a procurat trei pachete de tip zip-lock care conțineau masă vegetală uscată de culoare cafenie, cu miros specific, pe care le-a păstrat la domiciliul său - XXXXX, până la data de 26.09.2017 când pachetele cu masa vegetală au fost depistate de către colaboratorii poliției în cadrul percheziției efectuate și ridicate, iar ulterior, prin raportul de expertiză nr. 34/12/1 -R-5981 din 13.11.2017 masa vegetală depistată a fost identificată ca marijuana, în cantitate totală de 2,656 gr., și care conform tabelului nr. 1 p. 7 al Listei substanțelor narcotice,

psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, se atribuie la substanțele stupefiante și constituie proporții mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Nemerenco Veaceslav în numele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței.

3.1 Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită pedeapsă definitivă de 5 ani de închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivare apelantul a invocat că, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea pedepsei inculpatului, neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a acesteia pe perioadă de probă, fără a lua în considerație că pedeapsa penală are drept scop corectarea și reeducarea vinovatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea de săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana inculpatului.

Analizând personalitatea inculpatului, apelantul a considerat că pedeapsa numită este una neechitabilă, la care instanța dispunând aplicarea art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de: prevederile normelor legale supra-citate; că echitatea socială a pedepsei poate fi realizată doar atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală ce corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate că prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Prin urmare, procurorul consideră că sistemul degradat de valori al inculpatului poate fi reeducat în rezultatul activităților de corectare comportamentală desfășurate în instituțiile penitenciare.

3.2 Avocatul Nemerenco Veaceslav în interesele inculpatului, a atacat legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea laturii penale, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) și 217¹ alin. (3) lit. f) Codul penal. Aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală și art. 79 alin. (1), (1¹) Codul penal, prin aplicare unei pedepse mai blânde de altă categorie, de ai stabili ca pedeapsă:

- art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) Codul penal - 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase pe un termen de 3 ani;

- art. 217¹ alin. (3) lit. f) Codul penal - 60 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 CP, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, de ai stabili definitiv o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 ore cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor medicamentoase pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului a invocat că, reieșind din prevederile rechizitoriului, partea acuzării a apreciat acțiunile inculpatului din data de 11.07.2017 și 01.08.2017 ca o infracțiune unică (continuă), care a fost calificată conform dispozițiile art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) Codul penal. Însă instanța de judecată, contrar limitelor învinuirii formulate în rechizitoriu, a recalificat acțiunile inculpatului apreciindu-le ca două infracțiuni separate, calificându-le în dispozițiile art. 217 alin. (3) lit. c) și f) Codul penal, prima infracțiune pe data de 11.07.2017, necăutând la faptul că substanța depistată constituia cantități mici, și a doua infracțiune pe data de 01.08.2017. Luând în vedere personalitatea inculpatului, care nu prezintă primejdie pentru societate, circumstanțele atenuante ale vinovăției lui și anume că, a săvârșit infracțiunea imputată până a atinge vârsta de 21 de ani, acordarea ajutorului la descoperirea infracțiunii comise, căința în cele comise, vârsta lui tânără, lipsa circumstanțelor agravante a vinovăției lui, caracteristica lui pozitivă la locul de domiciliu și de studii, instanța a considerat posibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea lui de societate. Reieșind din cumulul de circumstanțe atenuante a vinovăției inculpatului, din faptul că în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a depus declarații prin care integral și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, fapt prin care a demonstrat căința sa sinceră și a contribuit la descoperirea infracțiunii comise de dânsul, instanța de fond a considerat posibilă reducerea pedepsei care urma a fi aplicată inculpatului până la minimul pedepsei principale prevăzute de art. 217¹ alin. (3) Codul penal. Instanța de judecată nu a luat în calcul faptul că cauza a fost examinată în baza probelor administrate la urmărirea penală, iar art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală. În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că în cazul dat persistă un șir de circumstanțe atenuante, circumstanțe care urmează a fi luate în considerație la stabilirea pedepsei, cum ar fi săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a împlinit vârsta de 21 ani și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, la identificarea infractorilor și recunoașterea vinovăției.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, apelul avocatului a fost respins ca nefondat. Apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează că Ananenco Vladislav a fost recunoscut

vinovat și condamnat:

- pe art.217¹ alin. (3) lit. c), f) Codul penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate legată de circulația substanțelor medicamentoase pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- pe art.217¹ alin. (3) lit. f) Codul penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de circulația substanțelor medicamentoase pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Codul penal, i s-a stabilit lui Ananenco Vladislav pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de circulația substanțelor medicamentoase pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a menținut sentința în partea care se referă la cheltuielile de judecată și corpurile delictelor.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a admis erori de drept procesual, astfel încât s-a relevat necesitatea de a casa sentința instanței de fond, necesitate ce derivă din nerespectarea de către ultima a cerințelor de drept vizând limitele judecării cauzei în conformitate cu art. 325 Codul de procedură penală.

Instanța de apel a atestat că potrivit rechizitoriului inculpatul a fost învinuit că pe data de 11.07.2017 și 01.08.2017 a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) Codul penal. Pe când instanța de fond contrar limitelor învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut vinovăția inculpatului în comiterea a două infracțiuni, însă a stabilit pedepse pentru comiterea a trei infracțiuni.

Instanța de apel la individualizarea pedepsei a stabilit categoria și termenul pedepsei inculpatului, ținând cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, 79 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de personalitatea inculpatului, nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu are la întreținere careva persoane, este celibatar, de vârsta inculpatului pe care o avea la data comiterii infracțiunilor, de comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunilor, de faptul că a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer, cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Codul de procedură penală.

La caz, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, consideră că în coraport

cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. Pedepsa sub formă de închisoare este echitabilă, proporțională gravității infracțiunii comise și personalității inculpatului. Iar în baza art. 84 alin. (1) și (2) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de circulația substanțelor medicamentoase pe un termen de 4 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că solicitarea apărătorului de a aplica o pedeapsă mai blindă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, este neîntemeiată, or în speță pedeapsa sub formă de închisoare corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de individualizare și stabilire a pedepsei, nu contravine prevederilor legale și va influența asupra corectării și reeducării vinovatului.

Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Instanța de apel a reținut că, inculpatul într-o perioadă scurtă de timp din 11.07.2017 până la 26.09.2017, a fost depistat de colaboratorii de poliție de mai multe ori și anume că a păstrat, procurat, a transportat și a înstrăinat droguri, prin urmare pentru inculpat această activitate infracțională a devenit o îndeletnicire, prin nerespectarea normelor legale într-o societate. Faptul respectiv indică la necesitatea stabilirii unei individualizări de executare a pedepsei mai restrictive.

Referitor la soluția luată de instanța de fond în privința cheltuielilor de judecată și soarta corpurilor delictive, instanța de apel a constatat că aceasta este corectă și în aceasta parte sentința instanței de fond s-a menținut.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Zero Mihail în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin care să fie fixat un termen de probă de 2 ani.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de apel eronat a individualizat pedeapsa, aplicând-o sub formă de privare de libertate pe un termen de 5 ani cu executare. Conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, stabilirea pedepsei minime de 2 ani pentru prima infracțiune și respectiv 2 ani pentru a doua infracțiune, iar în baza art. 84 Cod penal, urmează a fi aplicată o pedeapsă de închisoare de 4 ani. Existând circumstanțe atenuante și lipsind circumstanțele

aggravante, instanța nu este justificată de a aplica altă pedeapsă decât cea minimă. În final, a considerat că soluția corectă în vederea individualizării ar fi închisoarea pe un termen de 4 ani.

Continuând gândul, recurentul a considerat posibil aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dat fiind faptul că a fost reținute doar circumstanțe atenuante, cele agravante lipsind, personalitatea condamnatului permite suspendarea executării pedepsei, dat fiind faptul că acesta s-a caracterizat pozitiv atât la domiciliu cât și la locul de învățământ, antecedente penale nu are, a săvârșit infracțiunea până la atingerea vârstei de 21 ani, recunoaște vinovăția, căința sinceră, prezentarea la toate ședinței, constituie corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea lui de societate. Sub acest aspect, instanța de apel nu s-a expus deloc, ignorând argumentele aduse întru susținerea condiționată a executării pedepsei, or în decizia pronunțată lipsesc motivele pentru care au fost modificată pedeapsa închisorii cu executarea condiționată.

Or, instanța de apel a ajuns la convingerea că inculpatului nu i se poate aplica prevederile art. 90 Cod penal, din motiv că aceasta ar fi săvârșit infracțiunea care i s-a încredințat într-o perioadă scurtă de timp din 11.07.2017- 26.09.2017. Apărătorul a considerat că aceste convingeri sunt nejustificate în vederea aplicării a unei pedepse sub formă de închisoare cu executare reală, pe motiv că continuitatea infracțiunii nu justifică în sine aplicarea unei pedepse mai aspre.

Nu este clar care comportament al inculpatului a împiedicat instanța să aplice o pedeapsă neprivativă de libertate, pe motiv că imediat după reținere a recunoscut vinovăția și a colaborat cu organul de urmărire penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Potrivit cererii de recurs, recurentul critică decizia contestată în latura pedepsei aplicată inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens numirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Așa dar, instanța constată că, potrivit recursului ordinar declarat, ca temei de drept se indică pct.6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă, Colegiul reține că solicitarea recurentului nu este motivată prin prisma temeiurilor indicate.

Or, pct. 6) stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă recurentul indicând această eroare de drept, nu au concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, recurentul nu este de acord cu aplicarea și calcularea pedepsei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Colegiul reține că, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în latura pedepsei, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii infracțiunii instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după

cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, precum și faptul că inculpatul într-o perioadă scurtă de timp din 11.07.2017 până la 26.09.2017, a fost depistat de colaboratorii de poliție de mai multe ori că a păstrat, procurat, transportat și a înstrăinat droguri, prin urmare pentru inculpat această activitate infracțională a devenit o îndeletnicire, prin nerespectarea normelor legale în societate.

Instanța de recurs reține că solicitarea recurentului privind aplicarea în privința lui Ananenco Vladislav a suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, este neîntemeiată, or, doar faptul că acesta nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.*

În speță, Ananenco Vladislav a comis infracțiuni grave prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) și 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, pentru care sancțiunea prevede *închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani*, respectiv, aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate este restricționată și mai mult ca atât, inculpatul a beneficiat de reducere a pedepsei, luându-se în considerație prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, reieșind din faptul că a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

De menționează, că în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin.(1) și (4) Cod de procedură penală. Din sintagma „limitelor de pedeapsă prevăzută de lege” deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul închisorii, se reduce cu o treime

din maximul și minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului. Prin urmare, instanța nu este obligată să numească o pedeapsă sub limita de jos a sancțiunii, că să stabilească o pedeapsă echitabilă în conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei. Astfel, argumentul apărătorului prin care se indică la calcularea limitelor minime sunt eronate, nefiind depistate careva încălcări procedurale. Ca urmare a aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) Codul penal, a fost stabilit inculpatului pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de circulația substanțelor medicamentoase pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În speță, conform prevederilor art. 16 Cod penale, infracțiunile săvârșite pe două episoade, sunt calificate ca infracțiuni grave. Prin urmare, Colegiul menține soluția instanței de apel și respinge alegațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece hotărârea recurată este motivată, iar pedeapsa stabilită lui Ananenco Vladislav, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile apărătorului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Motivul de casare prevăzut în art. 427 pct. 10) Cod de procedură penală, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale nu este incident în cauză, or instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal și de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele atenuante precum căința sinceră, recunoașterea vinovăției, contribuirea la descoperirea crimei, de circumstanțele agravante, precum comiterea infracțiunii grave și a răspuns detailat la toate alegațiile pe care recurentul le-a invocat în recurs.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zero Mihail, în numele inculpatului Ananenco Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Ananenco Vladislav XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 06 aprilie 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun